

Social- og indenrigsminister Karen Ellemanns talepapir

Anledning	Samråd i Beskæftigelsesudvalget
Dato / tid	Den 24. februar 2016 kl. 10.00-11.30
Talens varighed	
Sted	Folketingets Beskæftigelsesudvalg

Det talte ord gælder

Spørgsmålene motiveres af spørgerne inden talen.

Samrådsspørgsmål AF, stillet af Karina Adsbøl (DF)

”Hvornår kan en kommunalbestyrelse undlade at udbetale offentlige ydelser til borgere, der uretmæssigt er blevet nægtet offentlige ydelser med henvisning til, at deres sag er forældet, jf. sagen om sygedagpenge i Kolding Kommune? Mener ministeren, at det er rimeligt, at en kommune kan trække sådanne sager i langdrag med henblik på at undgå at udbetale borgere deres retmæssige ydelser, og hvordan synes ministeren, at det stiller borgernes retssikkerhed?”

Samrådsspørgsmål Æ, stillet af Finn Sørensen (EL)

”Ministeren bedes redegøre for, om ministeren finder det er rimeligt, at Kolding Kommune vil undlade at efterbetale til borgere, der uretmæssigt har fået stoppet sygedagpengene med henvisning til, at deres sag er forældet? Hvad vil ministeren gøre

for, at de pågældende borgere i Kolding Kommune og alle andre borgere, der er i en lignende situation, får deres ret?

Der henvises i denne forbindelse til Højesterets dom af 10. september 2015. Ministeren bedes endvidere redegøre for, hvad han indtil nu har gjort i anledning af Højesterets dom med henblik på at sikre borgerne deres rettigheder?”

Samrådsspørgsmål AG, stillet Finn Sørensen (EL)

”Ifølge en artikel i Avisen.dk den 19. januar 2016 risikerer en række virksomheder at blive snydt for refusion af sygedagpenge, hvis kommunerne ikke genoptager alle de sager, hvor der er sket ulovligt stop for sygedagpengene. Mener ministeren det er rimeligt, og hvad vil ministeren gøre for at sikre, at virksomhederne får den refusion, de har krav på? Der henvises til http://www.avisen.dk/virksomheder-ogsaa-snydt-kritik-af-kommuner-tagerti_366131.aspx”

Indledning

Jeg vil gerne på beskæftigelsesministerens og egne vegne sige tak for invitationen til samrådet her i dag.

Også tak til spørgerne for uddybningen af de tre spørgsmål, som vi skal drøfte.

Inden vi går i gang, vil jeg gerne bede jer indstille jer på, at beskæftigelsesministeren og jeg starter med at svare på alle tre spørgsmål, der er stillet.

Jeg vil lægge ud med at besvare spørgsmål AF og første del af spørgsmål Æ. Herefter vil beskæftigelsesministeren tage over på spørgsmål Æ og så besvare det tredje spørgsmål, AG.

Generelt om svarene på de tre samrådsspørgsmål

De tre spørgsmål er alle stillet på baggrund af en konkret indstilling fra Koldings Kommunes arbejdsmarkedsudvalg til kommunens økonomiudvalg og byråd vedrørende Kolding Kommunes behandling af en række sager om tilbagebetaling af sygedagpenge. Indstillingen blev vedtaget på et møde i udvalget den 6. januar 2016.

Jeg vil for *min* del behandle spørgsmål AF og første del af spørgsmål Æ samlet, da spørgsmålene - som *jeg* ser det - i vidt omfang vedrører samme sider af sagen.

Baggrund for sagen – Højesteretsdommen og Ankestyrelsens principafgørelse

Jeg vil til at begynde med redegøre kort for baggrunden for behandlingen af sagen i Kolding Kommune og for forløbet af sagen i Kolding Kommune.

Kolding Kommunes arbejdsmarkedsudvalg behandlede sagen på mødet den 6. januar på baggrund af en Højesteretsdom, som har medført en praksisændring inden for behandlingen af sygedagpengesager.

Den 10. september 2015 afsagde Højesteret dom i en sag vedrørende sygedagpenge. Den konkrete retssag var anlagt af 3F for en borger i Kolding Kommune. Sagsøgte var Ankestyrelsen. Højesteret fastslog i dommen bl.a., at stop for udbetaling af sygedagpenge skal ske ved en gyldig afgørelse truffet af en kompetent myndighed - altså her Kolding Kommune - og at denne afgørelse ikke kan træffes med tilbagevirkende kraft. Ankestyrelsen var tidligere blevet frifundet i landsretten.

I forlængelse af Højesteretsdommen fastslog Ankestyrelsen i en principafgørelse fra 11. november 2015, at den tidligere praksis i Ankestyrelsen og landets kommuner ikke var i overensstemmelse med sygedagpengeloven.

Det videre forløb i Kolding Kommune

Det var altså på den baggrund, at Kolding Kommunes arbejdsmarkedsudvalg på mødet den 6. januar 2016 havde punktet på dagsordenen.

Det, Kolding Kommunes arbejdsmarkedsudvalg tog stilling til, vedrører spørgsmålet om, hvilke forpligtelser kommunen har *som følge* af dommen til at genoptage andre *lignende* sager.

Beslutningen vedrørte altså *ikke den borger*, som fik ret i Højesteret.

Her indstillede kommunens arbejdsmarkedsudvalg ud fra de oplysninger, jeg er i besiddelse af, til, at genoptage alle sager, som kommunen har kendskab til på nuværende tidspunkt, og at afvise de krav, som er forældede efter forældelseslovens regler.

På baggrund af den presseomtale og de spørgsmål, sagen har rejst både lokalt og landspolitisk, har Kolding Kommune imidlertid

undersøgt lovligheden af arbejdsmarkedsudvalgets indstilling yderligere. Kommunen indhentede bl.a. en udtalelse fra en advokat og en udtalelse fra KL.

Der blev efterfølgende afholdt et fællesmøde mellem økonomiudvalget og arbejdsmarkedsudvalget den 18. januar.

Udvalgene besluttede bl.a. i den forbindelse at indstille til byrådet, at sagen skulle forelægges for Statsforvaltningen, inden den endelige afgørelse om forældelsesfrist træffes.

Kolding Byråd traf herefter på et møde den 25. januar beslutning om at følge indstillingen fra udvalgene. Kolding Kommune har efterfølgende indbragt sagen for Statsforvaltningen, som nu ser på sagen.

Kolding Kommunes behandling af sagen er altså endnu ikke afsluttet.

Ministerens holdning og kompetence

Det er min klare holdning, at en kommune skal rette sig efter domstolenes afgørelser. Når Højesteret har afsagt en dom, skal den naturligvis efterleves. Det har kommunen også gjort i forhold til den borger, som dommen vedrører.

En kommune skal også rette sig efter det almindelige forvaltningsretlige princip, at kommunen, når kommunens tidligere praksis er underkendt af domstolene, har en forpligtelse til at se på, hvilke konsekvenser dette får for andre sager i kommunen. Det er det, kommunen er i færd med at overveje.

En kommune må i sin vurdering af, hvilke konsekvenser Højesteretsdommen får for andre sager i kommunen, naturligvis respektere lovgivningen. Det gælder også sygedagpengelovgivningen og forældelsesloven.

Og selvfølgelig må en kommune ikke trække sager i langdrag for at undgå at betale ydelser til borgerne, men når det er sagt, så mener jeg altså heller ikke, at det er problemstillingen i denne sag. I denne sag har kommunen inden for få måneder efter Højesteretsdommen den 10. september 2015 og efter Ankestyrelsens principafgørelse den 11. november 2015 påbegyndt sine overvejelser om, hvilke konsekvenser Højesteretsdommen får for andre sager i kommunen.

Jeg vil gerne understrege, at jeg *ikke* kan gå ind i den konkrete sag og tage stilling til, om Kolding Kommunes påtænkte beslutning om ikke at tilbagebetale sygedagpenge i tilfælde, hvor sagerne efter kommunens opfattelse er forældede, er lovlig. Det

beror jo på en konkret vurdering i hver eneste sag, om borgerens krav mod kommunen er forældet.

Jeg kan heller ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til om kommunen har mulighed for *at undlade* at gøre forældelse gældende. Det vil være en vurdering, som Statsforvaltningen nu i første omgang får lejlighed til at foretage.

Det kommunale tilsyn varetages, som I ved, af Statsforvaltningen i første instans og af ministeriet som øverste tilsynsmyndighed. Det kommunale tilsyn omfatter spørgsmål om *lovligheden* af kommunale beslutninger – og hverken Statsforvaltningen eller ministeriet som øverste tilsynsmyndighed kan sige noget om kommunale beslutningers *rimelighed eller hensigtsmæssighed*.

Af risiko for at blive inhabil kan jeg derfor ikke for nuværende udtale mig konkret om lovligheden af Koldings Kommunes dispositioner i sagen.

Det håber jeg, at der er forståelse for.

Jeg kan dog, som jeg har gjort flere gange tidligere, generelt oplyse, at der normalt ikke er mulighed for, at kommuner kan handle pr. kulance i økonomiske spørgsmål. Kommunerne har en

generel forpligtelse til at handle økonomisk forsvarligt. Det indebærer bl.a. en pligt til at udvise ansvarsbevidsthed i sine økonomiske anliggender, så der ikke påføres kommunen udgifter, der kunne være undgået.

Og med disse ord vil jeg nu overlade ordet til beskæftigelsesministeren.